

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ

ՀԱՐՈՒՏԻ ՈՐԴԻՈՅՆ ՊԱՆԴԻՏՈՒԹԻՒՆԸ

45) Հոն կը կենան՝ որպէս մի վեհ միտք,
 Յոգնած, չը կքող բայց ամբոյսին նըլաստ.
 Ամենքն ալ պարապ՝ միայն ծակ-մուտ Հովն ինք,
 Կամ մթան հաղորդմունք խուժանին հետ այդ:
 Անոնք ալ երբեմն էին երիտասարդ,
 Դրօշներ վեր, վարը ողջ պատերազմիկք,
 Ռազմիկներ ընկած-արիւնոտ պատանք,
 Դրօշ շարժողներն՝ այժմ փոշի մանրիկ,
 Լքուած ռազմատեղն՝ չուգեր լըսել Ռազմի ձայնն իսկ:

46) Այս պատերուն մէջ, պատերազմի տակ,
 Ոյժ բընակեցաւ հըպարտ, կըրքով լի,
 Զինասրահ գրաւեց ամեն պետ աւագակ
 Կատարելով կամքն իր որ էր ընտրելի
 Իրեն՝ քան անյաղթ կամքն այլ հերոսների:
 Անօրէն յաղթողին, արդէն ի՞նչ է ուզածն,
 Զան պատմութիւնը զինքը մեծ կոչէ,
 Լայն տարածութիւն դամբան զարդարուած,
 փափաքսն չէ նուազ ջերմ հռչակուիլ հոգի քաջաց:

47) Իրենց ազնուական վէճերու ընթացքին,
 Ա՛խ, ինչ արարքներ չեն անգիր թաղուած,
 Սէրն զարդն էր իրենց ասպարք շողքին,
 Յոյց տալով իրենց պարծանքը նըշուած.
 Իրենց երկաթ սըրտէն պիտի սահի ցած՝
 Դեռ վայրագութեան բոցն որ կը տեւէր
 Մըրցանք, կործանում իրար դաշնակցած
 Արդար(?) նենգութեամբ շատ բերդեր գրաւեր
 Գունագերծ Ռայնի հեղեղներով են տարուեր:

48) Իսկ դուն նըլազող նաեւ յորդող գետ ալ,
 Ալիքներիդ հոսքն օրինաբեր ընող,
 Եզերքներուդ գեղն պիտի դնէ յար,
 Մարդն եթէ թողու գոյութիւնդ փայլող.
 Այս գեղեցկութիւն բնաւ չը խամրի թող,
 Վէճի սուր մանգաղով չը փըրթի
 Տեսնողը ջուրդ քաղցր որպէս զի գիտնայ
 Երկիրն է երկնի պէս. այնպէս թող թուի
 Նոյնիսկ այժմ ինչ կ'ուզէ քու գետ՝ թող կատարուի:

(Թրգմն. ՄՈՒՐԱՏ ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ)

LORD BYRON